

2. [PLEĆ *sb f*

I sg plecią.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.: pleć f; poza tym XVII w.: pleć m.

Bicz; omne quod contextum est, opus vitile, plegma, textum vimineum Cn:

Zwrot: »trzasnąć plecią«: Bo skoro sie przebili/ przez załadkę trzećią/ Skoczyli wlas trzańnąwży/ ná Bachmáty plecią. RymszaDeket 39.

Cf PLECIONKA, PLOTKA

MC